

[Arbejdsministeren.]

række initiativer på dette felt, og det kan ikke være hr. Freddy Madsen ubekendt, at noget af det første, regeringen gjorde, var at optage forhandlinger med kommunerne for at få forøget låne- og investeringsrammer sådan, at man også derigennem fik mulighed for at tage nye initiativer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jørgen Jensen* (DKP) til arbejdsministeren:

„Hvorledes vil ministeren sikre, at arbejdsløse, der grundet på ledighed i 1974 mangler opsparing til ferie, sikres økonomisk mulighed for at holde ferie?“

(Spm. nr. 165).

Skriftlig begrundelse.

I henhold til ferielovens § 6 opspares der ret til 2 feriedage pr. måned, man er beskæftiget.

Den store arbejdsløshed har medført, at et stort antal lønmodtagere — grundet på arbejdsløshed i 1974 — ikke har opsparet feriepenge til afholdelse af ferie i 1975.

Den mest reelle løsning er, at der ydes fuld erstatning for løntab ved ledighed, herunder også at der bliver opsparet feriepenge i forhold til udbetalte dagpenge i henhold til gældende ferielov. Men i den aktuelle situation kan og må der tages administrative skridt til at løse spørgsmålet for de lønmodtagere, der — selv om de har været til rådighed for arbejdsmarkedet i hele 1974 — ikke kan holde de lovmæssige fire ugers ferie i 1975.

Jørgen Jensen (DKP):

Spørgsmålet drejer sig om de arbejdsløse, som ikke har mulighed for at holde ferie i år. Vi har jo både forud for valget og i hele den periode, vi har været samlet efter valget, gang på gang diskuteret de arbejdsløses problemer, og gennem hele den periode, vi har behandlet dette, har der været udtalt velvilje og forståelse for de arbejdsløses problem; der har næsten ikke været grænser for al den velvilje, der var, når man talte om den psykiske virkning af at være arbejdsløs, af dette at være sat udenfor. Derfor mener

jeg også, det er rimeligt, at vi finder en ordning, hvorefter de, som gik arbejdsløse i 1974 og altså ikke kunne opspare feriepenge og ej heller den ret til ferie, som man får med 2 dage pr. måned, man er beskæftiget, får sikret mulighed for at holde ferie i år.

Det rigtigste ville være, som jeg også har påpeget i den skriftlige begrundelse for spørgsmålet, at det rent lovmæssigt blev sikret, at man fik fuld erstatning, og at man også fik feriepenge af den understøttelse, man fik udbetalt. Men sådan er det ikke, og sådan kan det ikke gennemføres for dem, der var arbejdsløse i 1974.

Men det er min opfattelse, at man godt administrativt kunne foretage sig noget for at sikre mulighed for afholdelse af de 4 ugers ferie, som alle skulle have. Jeg skal bare pege på, at man kunne fritages for fremmøde under arbejdsløshed, når man havde dokumenteret ferie. Man kunne også overføres som værende under efteruddannelse; det ville give mulighed for, at man ikke skulle møde frem i den periode, hvor man holdt ferie, og det ville også give mulighed for at betale en ekstraydelse til dem, der holdt ferie.

Jeg vil godt understrege, at i den nuværende situation vil det ikke betyde, at man af den grund skader arbejdsmarkedet, for det er jo en kendsgerning, at det er meget få af de arbejdsløse i dag, som får anvist arbejde, så dette at man ikke mødte frem i de 3 uger her i sommer, hvor man holdt ferie, eller eventuelt i hele 4 ugers perioden, ville ikke forringe mulighederne for at anvise arbejdskraft.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg er enig med spørgeren i, at det er et vigtigt spørgsmål, der her røres ved. I den nuværende beskæftigelsessituation er spørgsmålet om manglende optjening af ferie på grund af ledighed et meget væsentligt problem for mange mennesker her i landet.

Jeg vil da også gerne understrege, at vi i arbejdsministeriet på grundlag af en henvendelse for nogen tid siden fra Arbejdsløhedskassernes Samvirke er i gang med at overveje de principielle problemer, som rejser sig omkring dette spørgsmål. De er imidlertid meget komplicerede. Konsekvenserne er ret uoverskuelige, og derfor er jeg